

CARTA DE L'ALCALDE

Al seu article setmanal, el paer en cap destaca la celebració aquesta setmana a Lleida del Primer Fòrum Agroalimentari, com a reconeixement a la seua importància tant agrícola com ramadera i a l'impuls que està donant el parc de Gardeny a la innovació.

Primer Fòrum Agroalimentari a Lleida

ANGEL ROS DOMINGO
Alcalde de Lleida

DIUOUS PASSAT es va celebrar a Lleida el Primer Fòrum Agroalimentari amb l'objectiu de posar sobre la taula la importància de les innovacions i els desenvolupaments tecnològics en aquest sector. El Fòrum és un lloc on empresaris i innovadors es troben i intercanvien les seves experiències, per tal de poder fer avançar amb més força aquest sector emergent. Cal remarcar la sensibilitat de les PIMEC en l'organització d'aquest Fòrum i el fet que tingui lloc a la nostra ciutat, en reconèixer la centralitat de Lleida, tant per la seva base agrícola i ramadera com pel seu impuls a la innovació agroalimentària.

L'economia lleidatana destaca per les seves exportacions, un 60% de les quals són productes agroalimentaris. Justament aquesta important sortida als mercats exteriors ha fet que Lleida estigui travessant el període de crisi de manera més suau que la resta de Catalunya. De fet, l'any 2008 el creixement de l'economia lleidatana va ser el doble de la mitjana catalana. I les darreres dades ens confirmen que, durant el 2009, les exportacions agroalimentàries segueixen superant

les importacions, cosa que fa preveure un nou impuls al creixement de la nostra economia durant aquest any.

Tanmateix, la participació de Lleida en la producció total de Catalunya (PIB) és del 5,7%. Si aquesta participació fos més gran, i si seguís basada en l'agricultura, la ramaderia i les seves transformacions industrials, l'economia de Catalunya creixeria més i ens hauria estalviat, en bona mesura, la profunditat de la crisi que, ara, travessem. Per tant, resulta clar que el desenvolupament del sector agroalimentari a Catalunya és determinant per al seu creixement econòmic; i que Lleida és, i ho ha de ser encara més, el centre d'aquest creixement.

El Fòrum Agroalimentari, a més de tractar qüestions tecnològiques i d'innovació, va posar l'èmfasi en la seguretat dels productes alimentaris que, en fresc o elaborats, arriben als consumidors. És més, l'alimentació és un dels sectors de consum que ha experimentat un menor descens en aquests temps de reducció de la despesa familiar. I els mateixos consumidors afirmen que valoren més la qualitat dels productes alimentaris que el preu. Per tant, és clara la línia que s'ha de seguir: la millora de la recerca, de l'elaboració i de la distribució dels aliments.

L'ajuntament i la Universitat impulsen la recerca al Parc de Gardeny, tot promovent, també, la innovació en els processos tecnològics i de gestió;

amb el suport de l'Administració de l'Estat; de la conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa i de la conselleria d'Agricultura; que ha anunciat un in-

creixement del 9% per a l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) en el pressupost de la Generalitat per a l'any vinent. Les petites i mitja-

nes empreses del sector hi donen tot el seu suport, com hem vist en l'organització del Fòrum. Totes molt bones notícies per a Lleida.

L'economia lleidatana destaca per les seves exportacions, un seixanta per cent de les quals són productes agroalimentaris

COL·LABORACIÓ

Els diners de tots

RAMON FARRÉ BOUX
President de la Generalitat de Catalunya

MALGRAT QUE DE la crisi econòmica se'n parla poc, segueix havent-n'hi. Per lluitar contra la crisi i la manca d'ocupació, la política té alguns instruments que poden i han de ser emprats. Un dels instruments és el pressupost: el de l'Estat i el de la Generalitat. Els pressupostos de l'Estat han estat analitzats a bastament. Entre els estudiosos hi ha un cert consens sobre la seva irrealitat i sobre l'escassa incidència que tindran per a la creació de dinamisme econòmic, si no són contraproduents.

Els de la Generalitat han estat aprovats pel Govern. Mirats des de Lleida, el que pertoca és dir que no afavoreixen l'equilibri territorial. Més del 67% de les inversions reals van a parar a

l'àrea metropolitana de Barcelona. En el darrer pressupost dels governs de CIU, el de l'any 2003, el percentatge era el 48,5%. Són moltes les inversions que convindria fer a les comarques de Lleida i no es fan perquè els pressupostos són insuficients i estan mal repartits.

La Generalitat no prima la inversió a Lleida i l'Estat no hi posa els recursos que hi ha de posar per complir amb la disposició addicional tercera de l'Estatut. Ras i curt, hauria d'afegir 2.507 milions d'euros addicionals per a inversió pública en infraestructures a Catalunya per compensar la menor inversió del període 2007-2010. El Pla ZP o Pla Espanya el paga Catalunya i amb escreix. El mèrit se'l queda l'Estat.

Per altra banda, els ciutadans de Catalunya veuran els seus impostos augmentats. El que els catalans pagarem de més és superior a l'augment de recursos transferits a Catalunya imputables al nou finançament. Traduint-ho: el que ens donen de més respecte a l'any anterior ho paguem nosaltres mateixos. El

gran acord de finançament també el paguem de la butxaca.

Excés de deute

Tot i l'augment dels impostos i la baixa inversió relativa, el deute que generarà la Generalitat tripartida per a l'any 2010 és de 9.418 milions d'euros. En un sol any faran el mateix forat que CIU en 23 anys. L'any 2003, el deute de la Generalitat dividit pel nombre de ciutadans era de 1.492 euros per persona. El 2010 serà de 3.984 euros. Com-

futur o una menor despesa o una combinació d'ambdues alternatives. El deute és la partida més gran del pressupost després d'educació i salut. Creix la despesa corrent i es redueix la inversió, al contrari del que convé per lluitar contra la crisi.

La LOFCA

El finançament de la Generalitat depèn de l'aprovació de la LOFCA, que no ajudarà pas gens a millorar les finances de la Generalitat. Els qui varen fer

nya per causa de l'incompliment del principi de lleialtat institucional s'han esborrat.

L'Estatut es va fer per eixamplar les competències de la Generalitat, per enfortir la bilateralitat Estat-Generalitat i, molt específicament, per poder tenir més recursos per a Catalunya, que té un dèficit fiscal enorme, insostenible, amb l'Estat, com és sabut. Donant suport a la LOFCA, com fa el tripartit, s'impedeix que la Generalitat tingui els recursos necessaris per a la prestació dels serveis públics als ciutadans de Catalunya, amb l'amplitud i qualitat que mereix el seu esforç fiscal, com s'aprecia en les xifres anteriors.

Dit tot això, tinguin la certesa que ens en sabem sortir. Ara Catalunya passa un moment difícil. El país està mal gestionat i mal dirigit. Però cap govern no és per sempre. Els actius del país són importants: centres d'investigació, universitats, empreses i treballadors amb formació. Amb aquests actius i la confiança en les institucions pròpies, bon govern i treball dur sabem remuntar una situació molt difícil.

L'Estatut es va fer per eixamplar les competències de la Generalitat, per enfortir la bilateralitat Estat-Generalitat i per poder tenir més recursos

parin. Els governs tripartits en set anys hauran multiplicat per tres el deute públic: de 10.000 a 30.000 milions d'euros. Mal negoci per als catalans.

En unes altres paraules, un de cada tres euros que entra al pressupost de la Generalitat per a l'any vinent prové del deute. Això vol dir més impostos en el

una campanya mediàtica considerable en favor de la bondat del sistema de finançament callen. El seu mal no vol soroll. Saben que la LOFCA consagrarà un model de finançament poc favorable, lesiu, per al benestar dels ciutadans de Catalunya. De moment, els 8.000 milions d'euros que caldria transferir a Catalu-